Kanoën langs 7 Elfsteden 23, 24 en 25 september 2024 met Wim, Cor en Luuk.

Voorbereiding

Met Cor had ik in Zweden 23 t/m 25 september afgesproken om een kanotocht in Friesland (en evt. een stukje Groningen) te organiseren. Wim was na kennisgeving 3 dagen beschikbaar en Cor met een restrictie voor de laatste middag. Hij moest wat eerder weg.

Driedaagse tocht

Zo besloten we tot een driedaagse. De keuze viel op het traject Sloten-Sneek langs zeven van de Friese Elfsteden, tot Sneek. Vandaar richting Heerenveen om onderweg ergens opgehaald te worden omstreeks half vier woensdagmiddag op de derde dag.

Gepland werden de eerste overnachting in Molkwerum op een bevriende camping en de tweede overnachting in de buurt van Sneek. Uiteindelijk werden het twee adressen van **Vrienden op de fiets** in Koudum en in IJlst.

In Koudum aan het water op één kilometer afstand van het Elfsteden traject naar Hindeloopen en in IJlst bij de Fierljepschans. De kano's kunnen hier overdekt worden geborgen in het gebouw van de Fierljepclub in IJlst. De derde dag kunnen we via het Sneekermeer en de Goingarijpster Poelen 25 km varen naar het clubgebouw van Roeivereniging Aengwirden aan het kanaal in Heerenveen-Noord vlakbij Heerenveen, de laatste afstand is wat kleiner dan de andere twee.

Extra tripje door Gaasterland.

De vrijdag vooraf heb ik nog even een rondje Gaasterland gefietst. Het was prachtig weer en ik wilde er even uit. Indien we via het IJsselmeer zouden varen, zouden we twee sluizen moeten passeren. Met de sluiswachter van Workum had ik al gebeld.
In Hindeloopen ontmoette ik de andere sluiswachter, Anthony . Van hem kreeg ik een telefoonnummer om indien nodig, hem te contacteren, zoals de Belgen zeggen. Na een kopje koffie bij Bea in Hylpen fietste ik tegen de wind via Laaksum door naar Oudemirdum. Koffie, hier wel. In Laaksum namelijk reed ik zonder koffie weg na een ontmoeting met een zich hufterig gedragend personeelslid. Ik stond voor joker te wachten zonder dat ze mij een blik waardig gunde.

Verder wilde ik voor de tocht op maandag nog een pauzeplaats tussen Wyldemerk en Stavoren plannen. Het lukte mij om in Kuilaart nog een koffie te scoren voor onze kanotocht op maandag. Als we na 12 uur aankomen en de campingwinkel gesloten is, dan krijgen we koffie van Simone bij de receptie. Enthousiast ging ik op de fiets verder naar Koudum waar de auto stond.

Dag 1 Sloten Koudum 35 km

Onderweg pauze 1 in Wyldemerk (11 km) tussen Luts en Rijstervaart, pauze 2 in de Kuilart (17 km) en pauze 3 in Stavoren/Starum (25 km).

Hillie en Rens brachten ons per auto naar Sloten met kano en al. Om 8.55 waren we vaarklaar en zwaaiden de dames ons uit.
Diagonaal westwaarts over het Slotermeer bereikten we na 4 km de Luts voorin Balk.

In 1985 of 1986 na Balk bij de uitkomst van de tunnel stonden Christien Boersma en Jenny Beenen (Vwo3) met Brinta klaar voor mij tijdens één van de 11-stedenschaatstochten.

IJsvogeltjes

“Let na Balk op voor ijsvogeltjes die evt. voor ons uit kunnen vliegen vanuit de beboste wallen langs de Luts”, meldde ik. En ja hoor, na een half uurtje verscheen er een exemplaar dat schichtig naar voren vloog om na ongeveer na 50 meter weer op een takje of plaatsje in de berm te gaan zitten. Dit schouwspel herhaalde zich een keer of vijf. Ein wunderbares Erlebnis.

Via Kippenburg (in 1982 waren tijdens het schaatsen hier netten gespannen over het ijs, waar wij ons voorzichtig langs wurmden) bereikten we na 11 km om 10.45 uur de picknickplaats Wyldemerk op de hoek van Luts en Rijstervaart. **P1**

Na een half uurtje verlieten we de picknickplaats en gingen noordwaarts over de Rijstervaart naar de zuidwesthoek van de Fluessen, Oude Karre. Hier was lichte zijwind uit het westen. In de verte konden we camping De Kuilart en het voormalige Hotel Galamadammen zien. Het hotel is failliet en de gemeente heeft er nu Oekraïners in gehuisvest. Precies na een uur bereikten we De Kuilart. Hier vloog Peter de Vries in 1997 in de touwen bij Galamadammen.

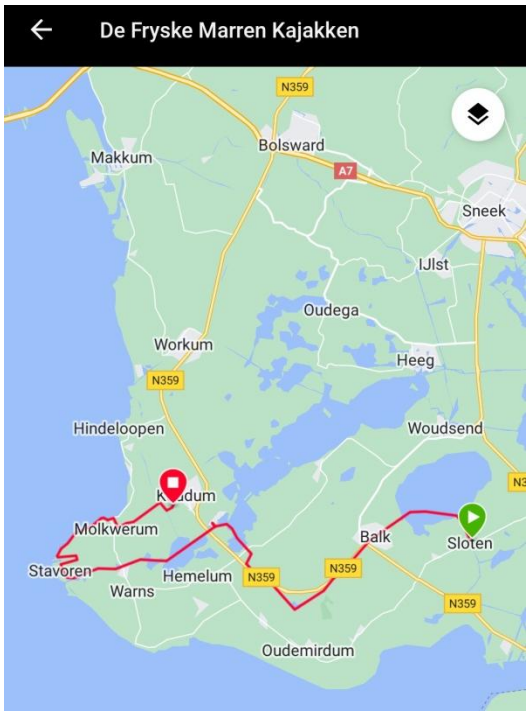

P2 Bij de receptie van De Kuilart was Simone vrij, maar haar collega maakte de afspraak waar en we dronken er een heerlijke beloofde aangeboden koffie. Het miezerde hier heel even.
Via de Morra moesten we nu 8 km varen naar Stavoren. Ons doel was **P3** bij Henrika, de dochter van Cor, die vlakbij de Koebrug woont.
Eerst de Morra op en na een verboden doorgang door de brug in Warns en een foto links van de vaargeul van Stavoren totaal kwamen we langs het prachtig mooi geverfde skûtsje van Stavoren om 14.30 uur aldaar aan.

“Als ze met dit mooie skûtsje nu ook maar wat sneller konden varen”, meldde Cor. 25 km afgelegd. We trokken de kano’s in de voortuin van een bewoonster, die vroeg hoe lang we op haar gras bleven liggen met die kano’s. Ik kon haar geruststellen…..

P3 In alle rust, onder toezicht van Hendrika en begeleiding van de jonge dansende dochter, dronken we koffie. Over een spannend dorp en een levendige uitstraling van Stavoren meldde Hendrika niets. De liefde houdt haar op deze plaats.
Nog 9 km te gaan via Molkwerum naar de Doerbout in Koudum.

Aan het eind van de route is het altijd nog een heel eind vooral als je niet precies weet waar het is. Langs de vaart vanaf Molkwerum zagen we zeker nog 2 ijsvogels. Op de kruising na 3 km gingen we niet links af naar Hindeloopen. Dit is de richting voor morgen. Nu nog een eindje rechtsaf Vlak voor we na een paar honderd meter links gingen naar de Doerbout hadden we in de verte nog zicht op de Morra, waar we vanmiddag voeren na De Kuilart.

Om 17.15 uur zagen we Grietje Smid al achter haar huis aan het water in het zonlicht staan. Ze wees ons de weg naar de steiger achter haar prachtige huis aan het water. “Willen jullie koffie of thee?“ “Bier”, was het antwoord, kort maar krachtig.

Het was een aardige gastvrouw, helaas weduwe. Ze vindt het alleen-zijn maar niets en doet mee met het smartlappen zangkoor. Twee keer per week. We zaten gezellig een biertje te drinken op het terras. Ondertussen dacht ik aan smartlappen: “Ik heb eerbied voor jouw grijze haren”, “Jan uit de polder zei Antje”, etc. etc.

We konden douchen, maar besloten te gaan zwemmen in het uitnodigende frisse water. ”Ik geef jullie een handdoek, want ik wil jullie niet met je natte klofje de trap op hebben“, zei ze besluitvaardig. Heerlijk in het frisse water. Later lees ik in Wetterskip Fryslân dat de temperatuur nog ruim 18 graden is. Vier graden koeler dan ruim een week geleden.
De totale afstand van vandaag tussen de verschillende trajecten is 11, 6, 8 en 9 km = 34 km en één km wandelen onderweg: 35,6 km op Strava mijn sporthorloge.

Dag 2 Koudum-IJlst
Pauze 1 in Workum, pauze 2 in Bolsward, deel 3 Bolsward-IJlst via de Bolswarder Vaart.
We ontbeten om 7.30 uur bij Grietje die ons verwende met een gevarieerd ontbijt met een eitje en zelfs met een stukje suikerbrood . We waren vlot klaar en bij het afscheid kreeg Grietje een hug van Cor.

Het was een heel geschikte gastvrouw die gezellig even met ieder van ons sprak.
We voeren om 8.20 uur naar Hindeloopen waar we binnen het uur waren.
Aan de toppen van de bomen kon je zien dat het behoorlijk waaide en de verwachting was windkracht 3 zuid.

Door de sluizen van Hindeloopen en via het IJsselmeer naar Workum… Erg

aantrekkelijk, maar het was twijfelachtig. De kustlijn was bijna lager wal. De golven zouden te hoog kunnen zijn, volgens Cor, de man met de meeste zeilervaring. Bij twijfel niet doen.

Daarom besloten we in Hindeloopen via de Ooster Dijkvaart naar Workum te varen, hoewel dit 2 à 3 km verder is dan via het IJsselmeer. Na 13 km kwamen we om 10.45 aan in Workum **P1**. Cor ontdekte een geschikte steiger in de binnenhaven vlakbij het centrum bij Hotel De Gulden Leeuw. Koffie met gebak was hier de beloning. Na drie kwartier gingen we weer te water, de oostenwind van gisteren was naar het zuidwesten gedraaid. En het was de hele dag droog! De weersverwachting voor deze drie dagen had zich volledig ten gunste van ons veranderd.

Wim vond had veel last van stijve pijnlijke schouders, ik had ook een beetje last van jankerij in de schouderspieren, maar niet zo erg. Gisteren was dit ook al zo. Het stuk naar Bolsward vond Wim deze dag achteraf heel lang. Er kwam geen eind aan. Achteraf voelde hij echter wel de voldoening van het doorzetten, zoals hij later meldde.Sukkel.

Ondergetekende moest erkennen dat hij er meerdere malen op moest worden geattendeerd dat je op belangrijk vaarwater niet altijd maar een willekeurige koers kunt varen. “Luuk, ga nou eens een keertje aan de kant”, klonk het dan luid van achteren van onze ervaren watersporter aan de nonchalante watersporter. Later op de dag herhaalde zich dit gebeuren. Ik had niet door dat er na de eerste boot na de Abbegaaster Kettingbrug nog een tweede volgde. Plotseling doemde er een ‘strijkijzer’ 2 m links naast mij op. “Geef nou verdorie eens wat meer ruimte “……. Sukkel. Zelfkastijding is noodzakelijk. Een pelgrimage naar Santiago zal niet helpen.

In Bolsward lag een even mooi vlot voor kano’s als in Workum langs de kant. **P2** Wel een beetje ‘wackelig’ zoals het Duitse woord het mooi benoemt.

Bij de Hema konden we genieten van een lekker kopje soep. Goed voor de inwendige mens.

Na 25 km resteerde nog een stuk langs de Bolswarder Vaart.

Vertrek uit B. 14.40 uur. Achtereenvolgens Wolsumer Ketting na 3 km, Abbegaaster ketting na 5 km. Oosthem met het mooie kerkje na 8 km en tenslotte de onderdoorgang van de spoorbrug en de brug bij Nijesyl. Daar begon het een beetje te regenen. De enige 10 minuten tijdens de hele tocht.

Tot in IJlst: 10 km. Waar is de Fierljepschans? We gingen na de brug in IJlst (alhier ook een mooi kanovlot) op aanwijzing van de brugwachter rechts af naar de Fierjlepschans in IJlst. Na 39 km inclusief wat stukjes lopen onderweg kwamen we daar aan.
Daar zouden de kano’s binnen in het clubhuis kunnen worden geplaatst.

Onze gastheer Pieter Bult en zijn eega, beiden in het clubhuis, kwamen al aangerend in de regen. Snel werd alles, inclusief kano's, naar binnen gebracht. Tassen onder de arm en onze gastvrouw nam ons 200 m mee naar onze overnachtingsplaats. Wij hadden de regenjassen even snel aangedaan.
's Avons eten in Het Wapen van IJlst na een heerlijke douche. Wim sliep bijna maar ging vlot mee naar het ons geadviseerde restaurant. Gezelliger en sfeervoller dan in Koudum vond Wim. Er aten ongeveer 150 personen in het Wapen, meldde de ons bedienende dame. We maakten nog een klein kuiertje langs het water in IJlst.

Dag 3 IJlst –Heerenveen Noord 25 k
Even voorstellen, onze gastheer en gastvrouw bij toeval 'Vrienden op de Fiets':
Pieter Bult 72 jaar fierljepgrootheid in IJlst, iedereen kent hem. 50 jaar fierljeppen, een oorkonde van de Bond en twee nieuwe heupen. Schaatsexpert van de KNSB, meer weet ik niet van hem.
Zijn echtgenote, 10 jaar jonger en tweede bij de WK schaatsen 60 jaar en ouder.
Gisteravond

kwam ze ons al als kwieke power dame tegemoet om de kano's naar binnen te brengen. Daarna nam ze ons mee naar het huis aan Dassenburch, 200 meter lopen. Ze geeft les aan het Beijers Naudé Gymnasium in Leeuwarden in de Franse taal. Cét joli, Madame. Ze spreekt ook verschillende andere talen. Een leuke ontmoeting. Ze moest naar Thialf om te schaatsen en beval ons Het Wapen van IJlst aan om te eten. "Pieter helpt jullie morgenvroeg", meldde ze tenslotte.

En dat deed ie. Hij nam ons de volgende morgen mee naar de Fierljepschans en liet ons verschillende aspecten van het fierjleppen zien.
Hij toonde ons verschillende schansen: sprong met pols in het zand, beginsprong over het water en de opbouw naar de schans die steeds langer wordt afhankelijk van de lengte van de aanloop. De langste pols van 11 meter met een opzetstuk van twee meter extra.
Elke pols wordt in het water gezet. Aan elke pols is een stalen voetstuk bevestigd om goed grip te hebben in de bodem. De springer klimt na de aanloop in de polsstok. Hij vertelde over de meeloper /coach die aanwijzingen geeft aan de springer tijdens het klimmen over harder en langzamer klimmen en evt. 'los' roepen. Onlangs was er een fierljepfestijn met wel 2000 toeschouwers!!
Deze totale overnachting in IJlst was een fantastische happening.
Pieter, hoi. "Net te lang ompiele want dat ken net om het war ".

Dag 3 IJlst-Heerenveen 25 km. Een prachtige afsluitende route.
Rustig voeren we om 9.10 uur naar Sneek met een licht rugwindje. Sneek via de Waterpoort en de Schouwburg bij Het Bolwerk op weg naar bakker Breimer. Aan het eind van de Prins Hendrikkade vlak voor het tunneltje onder het centrumplein, dat een verbinding vormt met de Houkesloot, onder het centrumplein door.

P1 na 5 km waren we om 10.00 uur in centrum Sneek bij bakker Breimer. Even rust onderweg bij onze favoriete bakker.

Na de pauze bereikten we via de Houkesloot, na een uurtje het starteiland van het

Sneekermeer vlak na de oversteek van het P.M.-kanaal. 10 km. 0m half twaalf. Van daar de oversteek van het Sneekermeer in z.o. richting naar het Heerezijl (13 km). De lijn Sneek Houkesloot, starteiland, Heerezijl had ik nog nooit via een rechte lijn afgelegd. Het Sneekermeer oversteken naar het Heeregat en daarna door naar het Heerezijl is uiteindelijk maar 2 + ruim één kilometer: ruim drie kilometer met Beaufort 2 in de rug!!
P3 alhier

Bewust aanwezig in dit gebied.
In de eerste helft van de zeventiger jaren waren we hier al met het Alo-zeilkamp en voer ik zomers op de zeilschool Twellegea in een schitterende houten 16 kwadraa,t 'de Duckdalf'(gebouwd op de werf van Helder in Paterswolde). Deze boten de Duckdalf en de Schelm) werden erbij gehuurd en waren veel beter dan die van de zeilschool. De boot liep als een trein en ik was zelfs een wedstrijdzeiler in de andere Helderboot de baas. In mijn eentje heb ik wel eens even met die boot alleen op het Sneekermeer gevaren in de buurt van het starteiland. Vandaar mijn bewuste beleving hier. Rens was er ook enkele weken bij.

Heerezijl **P2** na 13 km totaal. Voor de wind van het starteiland lukte het Cor om op de langzaam hoger wordende golven een beetje te surfen. Wim vond het ook een hele mooie belevenis. De hele oversteek was ook snel gepiept 4 km.

Daarna de Terkaplester Poelen, Akkrumer Rak naar de Pont Nyeskou (18 km). Hier alweer een pauze **P3** na 18 km bij Froukje. Eerst was ze niet te vinden, even later kwam ze in overall uit de schuur waar zich de koeien bevonden. Ze zag er als een tijger uit en ging in aanvalstenue even trots met de boys op de foto. We aten soep, die serveerde ze in nette kledij.
We maakten ons ons klaar voor de laatste 8 km naar paaltje 13 in Heerenveen noord. Hier bevindt zich het gebouw van RV Aengwirden. Ze hebben net hun 25-jarig jubileum gevierd. EAT 15.15. We arriveerden er om 15.22 uur bij paal 12, opgewacht door Hillie. Drie bekenden wachtten mij daar onverwacht op .

Een oud-leerling, actief kookvrouw in de zeilschoolkampweek als leerling en een roeilid dat mij nog kende van de Uithoudingsvermogen Vierkamp in 1980. Last but not least Gert Jan de Wijn, oud-voorzitter en clublid van de studentenclub van de ALO en nu voorzitter van Aengwirden. Rens, ondertussen ook gearriveerd herkende hem direct. Ik niet.
Er lagen twee gestuurde dubbel vier werries, die werden gebruikt voor examenroeiers van de Scholengemeenschap, o.l.v. sportlerares en overbuurvrouw Jildou uit Oudehaske.

Jongelui. Bedankt voor de driedaagse tocht . Een prachtige ervaring met veel verrijkende elementen.
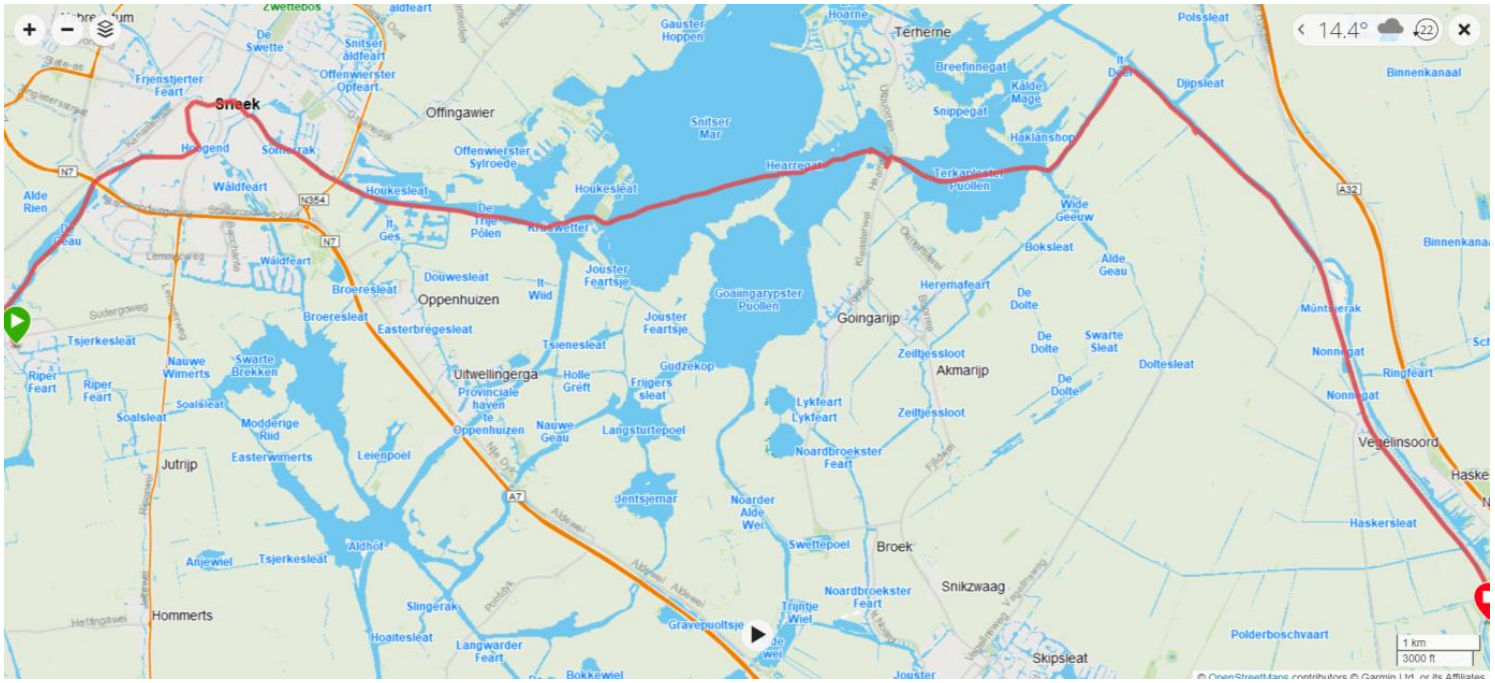
35,7 km 39,1 km en 25,6 km inclusief wat wandelmomenten op de Stravatrack (horloge aan mijn pols) maken de 100 km vol!!!